

delse med avancement eller iøvrigt efter ansøgning, og dette forhold har i et vist omfang haft til følge, at tjenestemænd af frygt for at komme til at savne bolig har afholdt sig fra at søge stillinger, som det også måtte være i det offentliges interesse, at de opnåede. Lovens § 9, stk. 5, bestemmer derfor, at forslag fra en udlejer om udleje af en lejlighed til en tjenestemand eller en funktionær i en koncessioneret virksomhed, der som følge af forflyttelse søger lejlighed i kommunen, vil være at godkende.

Ved § 9, stk. 6, indføres en ny regel, hvorefter *en udlejer kan udleje en lejlighed til enhver, der har måttet fraflytte en tjenestebolig*, og denne bestemmelse gælder uden hensyn til, om den lejlighedssøgende har været tjenestemand eller funktionær i koncessioneret virksomhed.

Beboelseslejligheder, der lovligt helt er overgået til anden anvendelse end beboelse, omfattedes efter de hidtil gældende regler ikke af boliganvisningsloven. Under den nuværende vanskelige boligsituation kan det virke stødende, at sådanne lejligheder anvendes til udstillingslokaler eller oplagsrum, og § 29 indeholder derfor en ny bestemmelse, hvorefter der åbnes adgang for kommunalbestyrelsen til, hvor forholdene efter dens skøn taler derfor, at bestemme, at sådanne lejligheder ved ledighed skal anmeldes til kommunalbestyrelsen og ikke uden dennes samtykke skal kunne tages i brug på anden måde end til beboelse.

Det oplyses i folketingsudvalgets betænkning, at udvalget havde overvejet „muligheden af i loven at indføre bestemmelser, der skulle sikre, at en vis del af de ledigblivende lejligheder bliver udlejet til enlige ægtepar eller unge, der ønsker at gifte sig. Det var tanken hermed at søge i nogen grad at afværge det uheldige forhold, at unge ægtepar i årevis er henvist til at bo hver for sig eller at være indlogeret hos en af ægtefællernes forældre, fordi alle ledige lejligheder uden hensyn til størrelsen forbeholdes familier med børn. Det er imidlertid overfor udvalget oplyst, at mange boliganvisningsudvalg i den senere tid er kommet ind på dels at forbeholde en vis del af lejlighederne i nybyggeriet for nygifte og dels også iøvrigt at tillade, at de meget små lejligheder udlejes til enlige ægtepar. Da det må erkendes, at et forsøg på i lovgivningen at indføre visse regler om dette spørgsmål er noget betænkeligt, idet behand-